

og Indbyggerne trænge til alle Midler, som kunne hjælpe dem i Kampen for Tilværelsen. Det forekommer mig, at den sidste af vore Vesterhavser dernede burde kunne glæde sig ved lige saa rig Sympati her i Tinget, som f. Eks. Ribe By nyder, og det er kun et ringe Offer, der fordres for at bringe Øen i naturlig og let Kommunikation med Fastlandet.

Jeg skal for øvrigt med Hensyn til Havneforholdene ved Esbjerg fremhæve, at ærede Medlemmer ikke bør være alt for ængstelige for Forslag om Forbedringer der, thi i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget ville de se, at Indtægten af Esbjerg Havn er stadigt stigende. Den har sidste Aar været 329,000 Kr., og Udgiften er beregnet til 120,000 Kr., saa at Havnens Nettooverskud er ca. 200,000 Kr. Det er Renten af 5 Mill. Kr. beregnet til 4 pCt. Rente, og der er ikke mange Statsaktiver, der give en saa sikker og god Indtægt som Esbjerg Havn. Naar den faar den nødvendige Udvidelse, tvivler jeg ikke om, at Indtægten vil vokse i endnu højere Grad, og at de Summer, som det vil være nødvendigt at anvende saavel til Fiskerihavnen som til Trafikhavnen, ville kunne svare god Rente.

Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) fremdrog Sparsommeligheden paa Jernbanerne og Spørgsmaalet om Tantiemen. Jeg kan fuldt ud slutte mig til hans Udtalelser, idet jeg naturligvis ikke er i Tvivl om, at den Sparsommelighed, som gør sig gældende under Administrationen af Jernbanerne, er fuldt forsvarlig, og at de Klager, som fra forskellige Sider lyde, ere overdrevne. Men det kan ikke nægtes, at der hos Personalet er nogen Utilfredshed, og den har formentlig sin Grund deri, at man mener, det er Tantiemebestemmelsen, der er Skyld i, at man begrænser Udgifterne i for høj Grad og, siges der, enkelte Steder overanstrenger Mandskabet. Det er ikke Ministerens Fejl; han har modtaget Loven, som den er, og er nødt til at udøve den. Jeg kan ikke nægte, at denne Tantiemebestemmelse altid har staaet for mig som en Uting. Det er unaturligt, at de højtlønnede Embedsmænd skulle have saa betydelige Tillæg ved Tantiemen. En forsvarlig Ledelse maa for saa højtstillede Embedsmænd naturligvis være en Æres- og en Pligtsag, og denne Æres- og Pligtfølelse kan ikke forøges ved Tantiemen. Ere deres Lønninger ikke tilstrækkelige, bør de faa højere Løn. Det har jeg ikke noget imod, men Tan-

tiemen burde, saaledes som det af mig blev foreslaaet i Jernbanekommissionen i sin Tid, begynde fra neden af. Man vækker derved Tilfredshed med Tantiemen og Samarbejde fra neden af med Hensyn til Sparsommelighed. Der kommer da ikke Fordringer om Indskrænkning af Funktionærernes Antal, undtagen det er en Selvfølge, at de kunne taale det; og der vil vindes et Samarbejde i Retning af Sparsommelighed, som de overordnede ikke kunne tilvejebringe, i hvert Fald ikke ved den nu eksisterende Tantieme. Her sigter jeg til saadanne Ting, som netop de underordnede Funktionærer kunne indvirke paa, som Spild af Olie, Tvist og Kul og den Slags Ting. Hvis Tantiemen virkede fra neden af opefter, kunde man have Tro til, at de underordnede Funktionærer, der særlig have Indflydelse paa dette Spild, ville have deres Opmærksomhed i større Grad og mere interesserede henvendt paa virkelige Besparelser. Det, det drejer sig om her, er ikke Smaating, det kan vel regnes i Hundredetusinder.

Til den ærede Kultusminister maa jeg udtale min Glæde over, at han paa Finansloven har optaget et Bidrag til Kirken i Stenderup. Ansager Sogn er et meget vidtstrakt Sogn, hvor der er stor Trang til flere Kirker. Befolkningen beder yderligere om en Kirke i Skovlunde, og der mangler i det hele i Ribe Amt et ikke ringe Antal Kirker. Det er en Selvfølge, at efterhaanden som Kommunikationsmidlerne udvikles, og Befolkningen tiltager, og det almene Velvære vokser, fordrer man ogsaa i disse Egne i højere Grad at blive ligestillet med de heldigere liggende Egne. I Skovlunde, som jeg nævnte, er der ganske vist et Missionshus, men jeg antager, at det er en mindre heldig Substitut for en Kirke. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil se med Velvillie paa de Forlangender, der i saa Henseende ere stillede dernede.

Til Indenrigsministeren vil jeg henvende et Ønske om, at der kunde blive gjort noget for den tekniske Skole i Esbjerg. Der er af Byen anvendt betydeligt paa den. Det er en udmærket Skole, som gør stor Gavn, men der mangler Penge, og Kommunen er fattig, Befolkningen har ikke store Indtægter.

Endelig vil jeg rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister for Landbruget. Det er meget betydelige Beløb, der i Aar ere optagne paa Finansloven ligesom i tidligere Aar til Støtte for Landbruget. Jordbruget er ganske vist den